

Louisiana. Sală de expunere.

mentă a muzeului. În afară de aceasta, Louisiana este însă un important centru pentru organizarea expozițiilor temporare precum și a altor activități culturale. Dintre expozițiile care au cunoscut un mare succes de public menționăm: «Capodopere ale artei mexicane», «5000 de ani de artă egipteană», «Henry Moore», «Van Gogh», «Toulouse-Lautrec», «Yves Klein», «Saul Steinberg» etc.

În sălile Louisianei sau în parc se pot audia conferințe, concerte de muzică de cameră clasică și modernă, au loc spectacole de teatru și film.

Revista periodică a Louisianei («Louisiana Revy»), care apare într-un tiraj de 12 000 de exemplare, prezintă rapoarte fotografice, articole de artă plastică, arhitectură, teatru, literatură și film.

MARIA MATACHE

A DOUA CONFERINȚĂ A SECȚIEI CONTINENTALE EUROPENE A CONSILIULUI INTERNAȚIONAL PENTRU OCROTIREA PĂSĂRILOR (C.I.P.O.)

La Eilatsonsemes în R. P. Ungară a avut loc în vara anului trecut cea de a IX-a Conferință a Secției Continentale Europene a Consiliului Internațional pentru Ocrotirea Păsărilor (C.I.P.O.).

La această conferință au participat ca observatoare 17 țări europene, printre care și țara noastră precum și delegați ai unor organizații internaționale.

Ordinea de zi a cuprins 17 puncte, între care amintim: raportul consiliului executiv; referatul comitetului de lucru (numit în 1960 la Cambridge) asupra studiului convenției internaționale pentru protecția păsărilor de la Paris (1950); raportul biroului internațional pentru cercetarea animalelor sălbatice, ocrotirea păsărilor răpitoare diurne și nocturne, colectarea ouălor din cuiburi, înbreșarea păsărilor, importul și exportul păsărilor vii, comerțul cu păsări împăiate, influența pesticidelor asupra păsărilor, problema reziduurilor petroliere, distrugerea molizilor naturali și restabilirea lor, rezervații europene, necesitatea avizării de către institu-

țiile de ocrotirea naturii a tuturor schimbărilor efectuate în natură.

S-au purtat vii discuții mai ales în problema ocrotirii păsărilor răpitoare diurne și nocturne și au avut ca rezultat acceptarea propunerii delegației române de a se ocroti complet răpitoarele, de a se opri importul și exportul păsărilor vii pentru schimbarea și de a se reglementa împănarea păsărilor răpitoare pentru muzee, școli și grădini zoologice.

În discuțiile care s-au dus pe marginea problemei colectării ouălor și puilor din cuiburi cît și a comerțului cu ouă, s-a cerut oprirea completă a colectării lor. În problema utilizării pesticidelor s-a hotărît numirea unei comisii în vederea întocmirii unei rezoluții în care să se ceară sistarea folosirii pesticidelor de acumulare și cercetarea acestei probleme din toate punctele de vedere. S-a cerut să fie interzise produse ca: Aldrin, Dieldrin, Heptaclor etc.

În ceea ce privește problema înălțării păsărilor s-au analizat pericolele legate de această pro-

blemă mai ales datorită mortalității puilor înălțați la cuiburi. În consecință s-a propus numai înălțarea păsărilor adulte.

S-a luat hotărîrea să se ceară guvernelor diverselor țări să creeze legi care să împiedice importul și exportul păsărilor fără o autorizație specială, pentru a avea un control asupra acestei probleme. De asemenea, va fi necesară avizarea de către instituțiile de ocrotirea naturii a tuturor schimbărilor efectuate în natură.

Conferința Secției continentale europene a Consiliului Internațional pentru Ocrotirea Păsărilor (C.I.P.O.) a fost informată de activitatea depusă în 1967, pe linia ocrotirii păsărilor în țara noastră, prin cele două rapoarte înaintate conferinței de către Secția Națională a C.I.P.O. (înființată în 1965) și de Comisia Monumentelor Naturii.

A fost acceptată propunerea delegației române privitoare la recensămintul păsărilor răpitoare diurne și nocturne. În cadrul conferinței au fost apreciate progresele realizate în țara noastră în această problemă, sublinindu-se că România este prima țară din sud-estul Europei care a acordat și acordă importanța cuvenită ocrotirii păsărilor răpitoare.

Prețurile acordate țării noastre a fost dovedită și prin propunerea care s-a făcut ca cea de a XI-a Conferință Continentală Europeană de Ocrotirea Păsărilor (1972) să aibă loc în țara noastră.

Cea de a X-a conferință a secției europene C.I.P.O. se va ține în 1970 în Spania.

M. I.

STUDIES IN CONSERVATION

Vol. 12. nr. 3/1967

FOLOSIREA FILTELOR DE PROTECȚIE TERMICĂ LA FILMAREA SAU TELEVIZAREA OPERELOR DE ARTĂ

Se prezintă rezultatele cercetărilor întreprinse de Doerner Institute din München asupra influenței distructive pe care căldura reflectoarelor cinematografului și televiziunii o exercită asupra unor lucrări de artă.

În lipsa unor surse de lumină rece, singurele potrivite în astfel de împrejurări, autorul recomandă, pe baza experimentelor întreprinse, un filtru pentru protecția termică, care absoarbe razele infraroșii. În același timp se impun și alte reguli: filmarea să se facă în încăperi spațioase (dacă este posibil climatizate), pentru a evita deteriorările care decurg din schimbarea regimului umidității relative (direct influențată de schimbările de temperatură), plasarea obiectului la o distanță cît mai mare, reducerea intensității și duratei de iluminare — factori răspunzători de deteriorarea foto-chimică.

LABORATORUL ȘI CURSURILE PENTRU PREGĂTIREA RESTAURATORILOR LA INSTITUTUL PENTRU TEHNOLOGIA PICTURII DIN STUTTGART

Institutul pentru tehnologia picturii — prevăzut cu laboratoare de chimie, microchimie, fizică și fotografie (se indică și echipamentul) — funcționează astăzi ca centru de cercetare a problemelor tehnologiei artei și a metodelor de conservare cît și ca centru de formare a specialiștilor în restaurarea picturilor murale și a sculpturii din lemn policrom.

Cursurile de perfecționare de șase semestre — care nu sînt accesibile decît celor care au un stagiu de trei ani într-un atelier de restaurare autorizat — prevăd o pregătire teoretică (circa 60% din program) precum și lucrări practice. Ele urmăresc însușirea cursanților cu metodele și principiile esențiale de conservare a picturii.

În cadrul Institutului funcționează și un curs de un an pentru cei care nu au o pregătire prealabilă în materie de restaurare.

NOTĂ PRELIMINARĂ PRIVIND FOLOSIREA BENZOTRIAZOLULUI PENTRU STABILIZAREA OBIECTELOR DIN BRONZ.

Autorul descrie un nou tratament preventiv al așa ziselor maldilii a bronzului, recomandabil în special pentru obiectele aflate într-o atmosferă cu umiditate ridicată. Tratamentul constă în aplicarea unui strat de benzo-triazol (prescurtat BTA), care formează compuși chimici cu atomii de cupru, stabili în soluțiile alcaline apoase sau în solvenții organici (mai puțin în soluțiile acide) și rezistenți pînă la o temperatură de 200°C.

Obiectul este imersat sub vid într-o soluție de 3% BTA în alcool și apoi uscat. Pentru a preveni volatilizarea — după 2-3 ani stratul dispare — și instabilitatea la acizi, se dă cu «Incralac» (o rășină acrilică în toluen).

Pentru stabilizarea obiectelor scoase din săpături se indică același tratament, cu deosebire că în lipsa unei instalații de vid se folosește soluția caldă.

A. MOLDOVEANU

CONNAISSANCE DES ARTS

201/1968

Pentru prima oară o expoziție consacrată în exclusivitate bronzurilor franceze a fost deschisă la New York la sfîrșitul anului 1968. Sub titlul: «French Bronzes 1800-1890», Galeria Knoedler a prezentat numeroase piese de

prim ordin. Printre cei care s-au oferit să împrumute galeriei diverse piese pentru a fi expuse se numără, în afara colecționarilor particulari din Paris și a mari muzeu americane ca Metropolitan Museum.

Fișele tehnice lucrate de către Jacques Fischer au constituit o prețioasă sursă de documentare, cu abundente referiri istorice și bibliografice.

Toate operele expuse au fost reproduse în paginile catalogului prefațat de către Francis Watson, conservator al colecțiilor Wallace și al colecțiilor regale din Anglia.

Această expoziție se înscrie printre evenimentele care se impuneau după numeroși ani de tăcere, în favoarea bronzurilor din perioada imediat următoare Renașterii, oferind marelui public posibilitatea de a se familiariza cu un aspect mult timp ignorat al artei franceze.

202/1968

Printre experiențele destinate a face muzeele cît mai atrăgătoare, aceea a Galeriei Naționale de Stat «Victoria» inaugurată la Melbourne în Australia, merită să fie amintită.

Arhitectul Roy Grounds a urmărit să mențină viu interesul vizitatorului, evitînd oboseala creată de monotonia structurii clădirii.

Muzeul are astfel lungi galerii rectilinii dar și cotituri neașteptate, diferite de nivel.

Săliile sînt variat pardosite: mochetele sînt așternute în sălile de artă occidentală, lespedele de piatră sînt destinate săliilor Greciei antice, blocurile de lemn Oriental.

Parcurea ansamblului muzeistic (aproape 10 km pentru vizitarea completă) se efectuează fără urcarea unei singure trepte, grație a numeroase ascensoare și scaloatoare care deservesc cele două etaje ale muzeului.

Nici tradițională, nici ultra modernă, arhitectura a fost adaptată rolului pe care este chemat să-l joace astăzi muzeul: educarea vizitatorului fără a-l obosea, și stimularea vieții culturale a orașului.

În exterior, muzeul se prezintă ca un bloc de piatră albastră de Australia. În interior este constituit din trei părți, axate pe trei curți interioare: curtea orientală, ornată cu o grădină japoneză, curtea artei occidentale, în care sînt prezente opere de Rodin și Henry Moore și curtea australiană, în formă de teatru elisabetan, care poate fi folosită pentru spectacole.

Plafonul sălii de recepție, compus din 224 piese de sticlă, este o lucrare deosebită avînd ca temă «Creațiunea», operă a australianului Leonard French.

Muzeul reprezintă prima etapă dintr-un vast ansamblu cultural care va cuprinde o școală de artă plastică, o sală de concerte cu 2500 locuri, o operă cu 1800 locuri, un teatru cu 750 de locuri, o sală de conferințe.

Toate aceste instalații, în mare parte subterane, sînt concepute în asemenea manieră încît să fie posibilă trecerea dintr-o secțiune într-alta fără a pași în exterior.

LA REVUE FRANÇAISE 213/1968

Școala Specială Militară Saint Cyr și Școala Militară Iterarmes prezintă vizitatorilor un ansamblu arhitectonic modern, în cadrul căruia se află și «Muzeul amintirilor».

Muzeul deține acest nume încă din 1912, cînd s-au prezentat primele expozite în capela vechei case regale din Saint-Louis, dezafectată în acest scop. Capela a dispărut mai apoi, cu ocazia dărîmării în 1944 a vechii școli.

Parterul actualului muzeu adăpostește așa-numitul «Sanctuar». În alveola centrală se înalță pe un fond de steaguri, maiestoză, statuia creată de Antoine Bourdelle, care a imortalizat astfel o Franță armată fără a fi agresivă, tînd în mîna dreaptă o sulită în vreme ce cu mîna stîngă streșină la ochi, scrutează depărtările.

Sobrietatea, echilibrul și riguroasa accentuare caracterului simbolic al acestui sanctuar în care nu figurează nici o personalitate în afara lui Napoleon Bonaparte, prezent printr-o pictură semnată de David: «Bonaparte la Saint-Bernard».

În primul etaj al muzeului se află Galeria istorică, care evocă evenimente importante din istoria școlilor de ofițeri și amintiri referitoare la trecutul generațiilor glorioase.

Faptele acestora sînt amintite prin diverse expozate: tablouri, gravuri, scrisori, obiecte variate, documente care prin valoarea lor reliefează figuri dispărute, personalități care împreună creează imaginea unei epoci, evocînd evenimentele memorabile din istoria Franței.

Acest original muzeu al amintirilor constituie o lecție de istorie militară așt pentru elevii celor două școli ca și pentru toți cei care-l vizitează.

Galeria istorică a muzeului este departe de a fi atins întreaga sa dezvoltare, dar expozițiile temporare care au loc într-o sală a muzeului contribuie la îmbogățirea imaginilor oferite de expozate permanente, muzeul afirmîndu-și astfel întreaga sa misiune educativă și culturală.

ANAIS NER

ERATĂ LA Nr. 1/1969

La pag. 92 col. 3 rîndul 11 de jos în loc de M. Apostol se va citi N. Dinu